

VAHŞİ ŞEYLER

Burcu Aktaş

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
bir Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3,
34664 Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 45278

Vahşi Şeyler

© 2023 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.

Yazan: Burcu Aktaş
Resimleyen: Tansel Ünal
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Bahar Ulukan
Son Okuma: Gökçe Ateş Aytuğ
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Ekim 2023

ISBN: 978-625-6998-23-0

Tüm hakları saklıdır.

Kütüphane Bilgi Kartı:
Aktaş, Burcu
Vahşi Şeyler
1. Çocuk Edebiyatı 2. Roman
İstanbul, SEV Yayıncılık, 2023, 112 Sayfa
ISBN: 978-625-6998-23-0

Baskı: İmak Ofset
Akçaburgaz Mah., 137 Sok., No. 12, 34522
Esenyurt, İstanbul • Tel.: (0212) 444 62 18
Sertifika: 45523

Resimleyen

Tansel Ünal

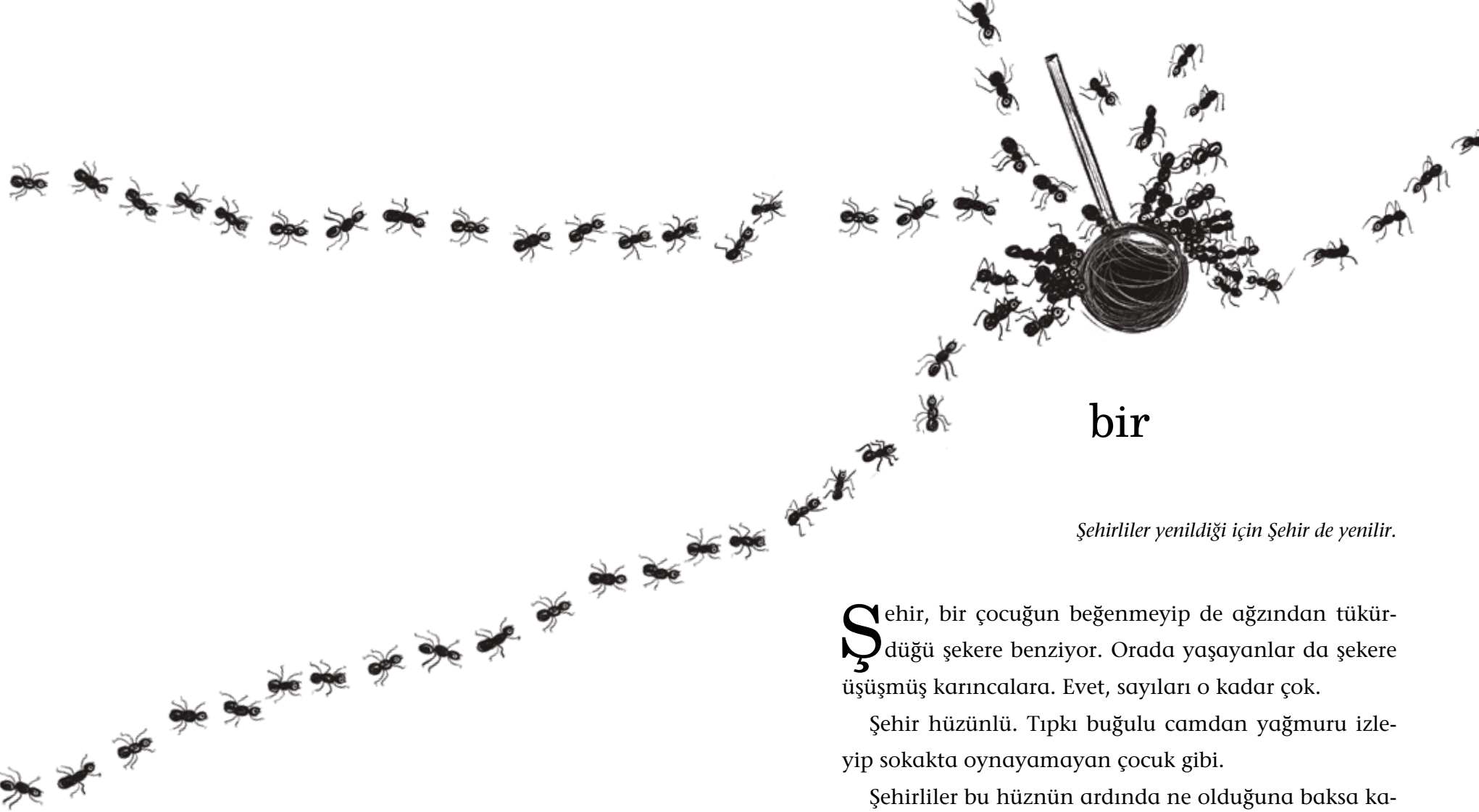
Didem'e...

*"Hayvan" sözcüğü: İnsanın tüm yetersizlikleri,
bu tek sözcükte bir arada.*

*Kim ki hayvanlardan çok bahsediyorsa,
insanlar adına utanıyordur.*

Elias Canetti

bir

Şehirliler yenildiği için Şehir de yenilir.

Şehir, bir çocuğun beğenmeyip de ağzından tükürdüğü şekere benziyor. Orada yaşayanlar da şekere üşüşmüş karıncalara. Evet, sayıları o kadar çok.

Şehir hüzünlü. Tıpkı buğulu camdan yağmuru izleyip sokakta oynayamayan çocuk gibi.

Şehirliler bu hüznün ardında ne olduğuna baksa kayıp duygusunu fark edebilirler. Bazı şeyleri fark etmek ıslık çalmaktan daha basittir aslında. Mesela herhangi bir Şehirli bacağına sürtünüp, “Sev beni,” diyen herhangi bir kediyi sevse, o gün daha birçok şeyi fark edebilir.

Ama olanı kabul etmek her şeyden daha kolaydır, bu yüzden Şehirli vermiş olanı kabul eder. Hüznün yanına yenilgiyi ekledikleri bir hayat yaşarlar. Onlar yenildiği için Şehir de yenilir.

Şehir'in kahverengi bir denizi, apartmanlarla kaplı tepeleri, ne zaman geleceği bilinmeyen bir kışı bir de yazı, işlemeyen iskeleleri, ilerlemeyen trafiği, tarihi olanları yıkılıp yerine yapılmış betonarme binaları, bitmeyen inşaatları, binalar arasına sıkışmış ve sadece üç beş çocuğun oynayabileceği parkları, içine çekince öksürten havası, yağmur çiselese sel götüren mahalleleri, gündüzleri bile tekinsiz sokakları, baca, uydu anteni ya da gökdelen manzaralarıyla meşhur restoranları, yıldızsız göğü, güneş almayan apartman daireleri, plastik çiçeklerle kaplı bahçeleri, her geçen gün genişleyen sınırları var.

Yalnızca kar altındayken güzel görünen Şehir'in hep öfkeli şoförleri, çok öfkeli memurları, öfkeli öğretmenleri, doktorları, plastik çiçeklerin bakımından sorumlu bahçıvanları, evine ancak yatmadan önce varabilen yorgun insanları, antika eşyalara benzetilen kargaları, köprüde balık yerine çöp tutan balıkçıları, müşteri bekleyen kitapçıları, ezilen yoksulları, her geçen

gün zalimleşen zenginleri, umutsuz işsizleri, televizyon önünde ömrü geçen çocukları, hayata ancak pencere kenarından bakabilen yaşlıları var.

Gürültünün bir an olsun azalmadığı Şehir'de, sabahın köründe başlayan inşaatın, taşan kanalizasyonun, son anda basılan frenin, milyonlarca topuklu, spor ya da mokasen ayakkabının, market kasalarının, metro anonslarının, motosikletlerin patlayan egzozlarının, yolcu uçaklarının, kontrolcü helikopterin, kavgalar sonunda çarpılan kapıların, çoğunlukla aynı melodiyle çalan telefonların, büyük kahve makinelerinin, bilgisayar klavyelerinin, gri renkli yağmurun, gümbür gümbür çakan şimşeğin, hırsızların kırdığı camların, ambulans sirenlerinin, habire çalınan kornaların gürültüsü eksik olmaz.

Havası kirli çorap, metroları ve otobüsleri patates yemeği gibi kokan Şehir'de yaz kış dinmeyen rüzgâr, kokuları iğne deliğine bile taşır. Yanık demir, lağım, çöp, kedi çiši, köpek kakası, toz, boya, gaz, rutubet, kâğıt para, çürük meyve kokusu her yerdedir.

Bütün bu sesler, kokular arasında yaşlı bir el, âdeta tuhaf bir çikolata gibi kokan eski kitapların sayfalarını çevirir durur. Bu elin sahibi, artık dahil olmasının